

عنوان مقاله:

از مدل سنتی هزینه یابی بر مبنای فعالیت تا مدل هزینه یابی بر مبنای فعالیت عملگرا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی اقتصاد، مدیریت و فرهنگ ایرانی اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جواد قدیم پور - دانشجوی دوره دکتری حسابداری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

عادل شاه ولی زاده - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

هزینه یابی حلقه ارتباطی حسابداری مالی و مدیریت است. یک واحد تولیدی بدون وجود اطلاعات بهای تمام شده قادر نخواهد بود سودآوری واحد اقتصادی و یا بخش های مختلف را اندازه گیری و یا بازار مقایسه کند. نقصان سیستم های سنتی بهایابی از جهت اعتبار، صحت، کفایت، انسجام و مربوط بودن، نیاز به سیستم های جدید بهایابی همچون بهایابی بر مبنای فعالیت را افزایش داده است. این سیستم بهایابی بر مبنای فعالیت نتیجه تلاش حسابداران مدیریت برای فراهم نمودن نیازهای جدید اطلاعاتی در عصر اطلاعات است. این سیستم علاوه بر اندازه گیری صحیح بهای تمام شده محصولات، قادر به ارائه اطلاعات مفیدی در مورد عملکرد فرایندهای کسب و کار سازمان است. بر همین اساس، مدیریت بر مبنای فعالیت می تواند مدیران را در تصمیم گیری و برنامه ریزی در زمینه ارائه خدمات جدید، بهبود خدمات موجود و ارزیابی عملکرد به منظور دستیابی به یک سری مزایای رقابتی استراتژیک برای سازمانها یاری رساند. در این مقاله ابتدا تاریخچه سیستم هزینه یابی سنتی و معایب آن ارائه می شود. و در ادامه سیستم های نوین هزینه یابی بر مبنای فعالیت و سیستم هزینه یابی بر مبنای فعالیت زمانگرا و سیستم هزینه یابی بر مبنای فعالیت عملگرا مورد واکاوی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

هزینه یابی سنتی، هزینه یابی بر مبنای فعالیت سنتی، هزینه یابی بر مبنای فعالیت زمانگرا هزینه یابی بر مبنای فعالیت همگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/362302>

